

مقاله خودآموزی

بر اساس تصویب اداره کل آموزش مداوم جامعه پزشکی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به پاسخ‌دهندگان به پرسش‌های مطرح شده در این مقاله اعم از پزشکان عمومی، متخصصین بیماری‌های داخلی، گوارش و عفونی ۱/۵ امتیاز تعلق می‌گیرد.

هپاتیت C، تشخیص و درمان

جمشید آیت‌اللهی^{۱*}، محمد باقر اولیاء^۲، سید مهدی سجادی^۳

۱- دانشیار گروه عفونی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

۲- دانشیار گروه روماتولوژی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

۳- متخصص بیماری‌های داخلی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

اهداف

این مقاله خودآموزی جهت پزشکان عمومی، متخصصان بیماری‌های عفونی، داخلی و گوارش طراحی، تا در پایان با راه‌های تشخیص و درمان هپاتیت C آشنا شوند.

چکیده

هپاتیت C یک بیماری منتشر در تمام دنیا از جمله ایران می‌باشد و تخمین زده می‌شود ۱۷۰ میلیون نفر در دنیا مبتلا به این بیماری می‌باشند که تقریباً ۸۰٪ آنها مبتلا به نوع مزمن آن و سرانجام تعدادی از آنها مبتلا به فیروز کبد، سیروز کبدی و کارسینوم هپاتوسلولار می‌شوند. بیمارانی که در فاز حاد بیماری علامت‌دار می‌شوند از علائم و نشانه‌های غیر اختصاصی شبیه سایر عفونت‌های ویروسی مانند احساس کسالت، خستگی، درد شکم و اسهال - هپاتومگالی خفیف و آرترالژی شاکی می‌باشند. این علائم معمولاً برای ۱۲-۲ هفته باقی می‌ماند. اساس تشخیص عفونت هپاتیت C تعیین آنتی‌بادی ضد HCV بوسیله آزمایش الیزا ایمونواسی و تعیین HCV-RNA به روش RT-PCR می‌باشد. در حال حاضر این بیماری با تجویز Pegylated Interferon و ریباورین قابل درمان می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: هپاتیت C - اینترفرون - ریباورین

* (نویسنده مسئول): تلفن: ۰۳۵۱-۸۲۲۴۰۰۰، پست الکترونیکی: jamshidayatollahi@yahoo.com